

தமிழ் பொது நூலகம்
அறிவுக்கு ஒரு வாசல்...,

Tamil Public Library
A gateway to Knowledge...,

அம்மா!

உன் தந்தை உன்னை விட்டு பிரிந்த போது நீ அவருக்கு எழுதிய
ஆதங்கத்தையே நாங்கள் உனக்கு சமர்ப்பணமாக்குகிறோம்.

உன் போல் எமக்கும் பல ஆதங்கங்கள் உண்டு. ஆனால் நாங்கள்
உன் போல் தமிழ் மொழியை கற்றதில்லை உன் உணர்வு தான்
எங்களுக்கும்.

மன்னித்து விடு அம்மா!!

மண்ணிலே உதித்துவிட்டு உங்கள் அன்புக்கு உரிய பிள்ளை எனும்
உரிமை கொண்டு வாழ்ந்து வளர்ந்து வந்த நாள் தனையே மறக்க
முடியவில்லை.

எம் தாயே! உன் இனிய அரவணைப்பிலே இமைக்குள் வாழும் மணி
போல வாழ்ந்து விட்ட காலம் தனை மறக்க முடியவில்லை.

எம் தாயே! கண் மணிக்குள் கண்ணீர் வரும் என்றெண்ணி கணப்
பொழுதும் மனம் வதையாமல் கனியாக-இனித்திருந்த காலம் தனை
மறக்க முடியவில்லை.

எம் தாயே! சிறுவராக நாங்கள் இருந்த போதும்-நாம் கல்வி கற்று
வரும் காலத்தை ஒளிமயமாக்க நீ பாடுபட்ட காலத்தை மறக்க
முடியவில்லை.

எம் தாயே! உன் அன்பை கண்டுவிட்டு-எம் நண்பர்கள் பொறாமை
கொண்ட காலம் தனை மறக்கமுடியவில்லை.

தமிழ் பொது நூலகம்
அறிவுக்கு ஒரு வாசல்...,

Tamil Public Library
A gateway to Knowledge...,

எம்தாயே! அன்பானவர் என் தாய் என்றெண்ணி என் மனம் பூரித்த
காலம் தனை மறக்கமுடியவில்லை .

எம் தாயே! உங்கள் பிரிவால் மனம் நொந்து - எம் அனுமதியின்றி
வெளிவந்த கணக்கிட முடியாத கண்ணீர் தனை
மறக்கமுடியவில்லை.

எம் தாயே! அழகு நிலையம் சென்று ஆடம்பரம்,தங்க ஆபரணம்
அணியாமல் கொண்டவனை கடன் காரன் ஆக்காமல் இருக்க நீ
பட்ட பெரும்பாடு மறக்கமுடியவில்லை .

எம்தாயே! நகர்த்த முடியாத சூழலிலும் உன் திறமை கொண்டு எம்
வாழ்வை சிந்தித்து நீங்கள் நகர்த்திய விதம் தனை
மறக்கமுடியவில்லை.

எம் தாயே! எம் வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு எந்நேரமும்
எமைப்பற்றி சிந்தித்து நீங்கள் வாழ்ந்து விட்ட காலம் தனை
மறக்கமுடியவில்லை. எம்தாயே! எமதர்ம ராஜாவுடன்

போராடிக்கொண்டிருந்த எம் தந்தைக்கு, ஆதரவாக இருந்த உன்
இறைவனையும் மறக்கமுடியவில்லை.

எம்தாயே! உன் சுகத்தை கருதாமல் எம் சுகத்தை கருத்தில்
கொண்டு தினம் தோறும் எம் நலம் அறிய ஆவல் கொண்ட உன்
மனதை மறக்கமுடியவில்லை.

எம்தாயே! இனி என்ன பயம் என்று - எண்ணி நாங்கள் துணிவுடன்
இருந்தபோது அந்த சேதி கேட்டு நாங்கள் பேதலித்த நாள் தனை
மறக்கமுடியவில்லை.

தமிழ் பொது நூலகம்
அறிவுக்கு ஒரு வாசல்...,

Tamil Public Library
A gateway to Knowledge...,

எம்தாயே! உங்கள் பிரிவினில் துயருண்டு உங்கள் உற்றார், உறவினர்
ஒன்று கூடி எம் துன்பத்தை பகிர்ந்து கொண்ட நாள்
மறக்கமுடியவில்லை.

எம்தாயே! இந்த நாடக மேடையிலே என்ன வேடம் எனக்களித்தாய்.
சொன்ன பாடம் மறந்து விட்டேன். மீண்டும் கேட்டிட
வந்துவிட்டேன்.

நீ காட்டும் வழி நடந்து வரும் பொன்னுலகம் சேர்வோம்.

இந்த நாடகம் முடியுமுன்னே நம் வேடம் கலையுமுன்னே ஆத்ம
தாயை நினைத்துடுவோம்.

அரும் குணங்களை சேர்த்திடுவோம், வைகறை துயிலெழுந்து-நல்ல
தாரணை சேவை செய்வோம்.

கலி யுகத்தின் முடிவினிலே புரு சோத்தம யுகத்தினிலே தன் உறுதி
தமிழ் தாய் மொழி காத்து-நம் வரவை நோக்கி-அன்புத்தாய்
இருக்கின்றார்.

நாங்கள் உறுதி மொழி காப்போம் !!!

உங்கள் அன்பு கண்மணிகள்

பிறேம்ராஜ் ஸ்ரீவர்ஷன்
பிறேம்ராஜ் திலோத்